

Non cao gọi mây xanh trên ngàn luôn nhắc về anh. Anh như nguồn ánh dương, danh thơm, soi muôn dặm

trường. Tên anh bao nghìn đời đi vào tận trong nhân thế. Là chàng trai sương gió.

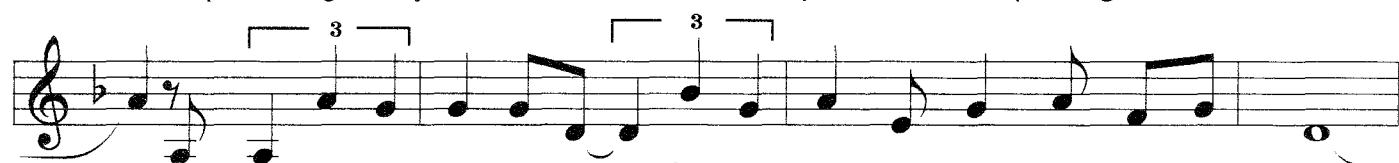
Anh đi vào phong ba, em nguyện chia xẻ cùng anh. Khi thêu lại bằng tên, em như bên anh thật

gần. Câu ca ai trầm buồn sớm chiều lòng em chan chiếu. Một mùa đông buốt nhiều.

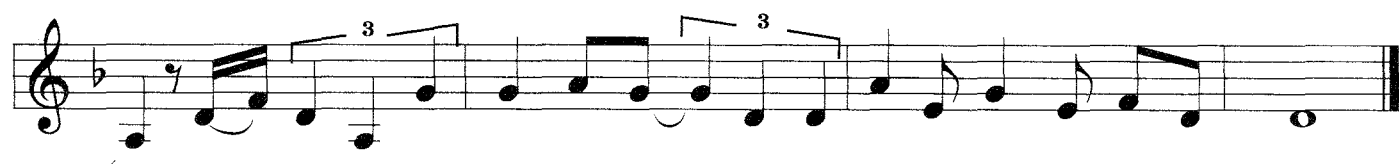
Miệt mai ngón tay tiên, chỉ mảnh thêu đậm tình bất chợt hồng đôi má xinh.

Tưởng chừng ấm qua tim, len vào mỗi đường kim, dường như bóng hình anh về.

Biên biệt chốn xa xôi, thêu xong từ lâu rồi em mang ép vào áo nhớ.

Bằng tên đầy hương hoa, nếp nguyên gọi tình xa, một mai thấm thiết đậm đà.

06/19/2005